

Vinton Cerf, doctor en Ciències de la Computació, pare d'internet

VÍCTOR-M. AMELA

IMA SANCHÍS

LLUÍS AMIGUET

Acabo de complir els 73 anys. Vaig néixer a Connecticut i visc a Virgínia. Casat, dos fills. Sóc vicepresident mundial de Google. I sóc un liberal optimista. Vivim més temps i això exigeix formació constant, aprendre a aprendre. Crec que hi ha un ordre en l'univers que no entenem

“Cada dia s'aproximaran més la vida real i la vida virtual”

JORDI ROVIRALTA

Vostè era un nen quan es va interessar per la computació. Tenia 15 anys, els ordinadors eren una habitació sencera, entraves dins de l'ordinador! Però llavors ja vaig tenir clar que l'ordinador fa el que li manes, de manera que no compleix mai les teves expectatives.

Això és intel·ligent... Però ja amb 20 anys va dissenyar un motor que va anar a la Lluna. Vaig treballar en el software, després a IBM, després vaig fer el doctorat, i, quan era un flamant professor a Stanford, el meu amic Bob Kahan, que treballava al Departament de Defensa, em va venir a buscar per resoldre un problema.

Quin problema? El problema *inter-net*, com unificar i connectar les seves xarxes: enllaços de satèl·lits, ràdio enllaços i línies telefòniques, en plena guerra freda i amb l'amenaça de la bomba atòmica.

El 1972 van establir les bases d'aquella xarxa de comunicació per la qual naveguem diàriament centenars de milions de persones. En el meu grup de treball hi havia gent de tot el món i treballàvem en contacte amb altres grups. Estic orgullós que aquest fos un esforç internacional.

Imaginava el que arribaria a ser?

Els friquis de la tecnologia, aficionats a la ciència-ficció, ja vam crear el 1970 una xarxa per comentar llibres; i una altra xarxa, Yun-yum, per comentar restaurants, i vam inventar un joc a què es connectava gent de tot el planeta, i les universitats van confeccionar les seves xarxes. Però era tot molt minoritari.

Ja vivia vostè en el futur?

Sí, vam anticipar i vam utilitzar moltes de les aplicacions que avui són tan comunes, però cap de nosaltres va imaginar que internet es convertiria en una cosa tan oberta i democràtica.

Quina ha estat la sorpresa?

Que milions de persones a tot el món es llancesin a compartir informació, la qual cosa, des del punt de vista de la ciència, accelera la velocitat dels descobriments.

Diuen que l'arquitecte de *Matrix* està inspirat en vostè.

Hi ha una gran similitud en el seu posat i maneres, però no em van consultar mai. Com ell, jo tinc claríssim que cada dia s'aproximaran més la vida real i la virtual.

Com serà el futur a la xarxa?

En 20 o 50 anys internet serà com l'aire, com l'electricitat: invisible. Cada dispositiu serà part del sistema, totes les coses es comunicaran

L'home del futur

Mentre Cerf estigui darrere els teclats de les grans companyies d'internet em sentiré segura, té clares la prioritats: la gent, l'internauta. La seva ambició i la seva feina a Google se centra que ningú no quedi fora del món del demà, i té alguna cosa que només posseeixen els visionaris: contribuir al progrés de la humanitat pel plaer de fer-ho. Cerf és una mica excèntric, divertit i humil malgrat que se'l considera un dels inventors vius més grans. Les seves aportacions al desenvolupament d'internet continuen sent claus en la revolució digital que vivim i viurem. Està creant la xarxa interplanetària que connectarà tot el sistema solar. Ha estat investit doctor honoris causa per la Universitat Ramon Llull a petició de La Salle.

les unes amb les altres, i no hi haurà teclats, la interacció serà a través de la paraula o el tacte.

...I tindrem la internet de les coses.

...I la intel·ligència artificial, la robòtica domèstica, i la possibilitat que les xarxes aprenguin coses per si mateixes... Tot s'accelerará. I ens expandirem pel sistema solar.

La seva internet planetària.

Sí, la meva ment està ocupada a connectar la Terra amb l'Estació Espacial Internacional, amb Mart, amb les llunes que poblarem... Em vaig preguntar què podia fer que fos necessari d'aquí vint anys i aquesta és la meva resposta. També treballo en un projecte per dissenyar la nau espacial que ens durà al sistema estel·lar Alfa Centauri en cent anys.

Es pensa congelar?

No, estic content de viure mentre el meu cervell funcioni bé, i després estic disposat a anar-me'n sense problemes, tranquil·líssim.

Vostè té un curiós càrrec a Google: cap evangelista d'internet.

El vaig triar jo mateix, imposant-me la missió que internet arribi a tots els racons i persones. En una presentació a Moscou em van confondre amb un predicador de la xarxa.

Què diu el seu evangeli?

Treballo perquè tothom tingui accés a qualsevol dels serveis, sense que un pagament extra li doni a algú un tracte preferencial.

Sense restriccions?

La gent ha de poder explorar noves maneres d'utilitzar aquestes tecnològiques. Si no mantenim la xarxa neutral, suprimim la innovació.

El món orwell·lià, aquell ull Estat que tot ho veu, aconseguirà controlar la xarxa?

Em preocupa la vigilància, i realment amb les noves tecnologia és molt difícil preservar la privacitat. D'altra banda, però, cada vegada és més difícil restringir la lliure circulació d'informació per la xarxa, suprimir les veus de milions de persones. S'hauran de desenvolupar nous codis socials que marquin el que està bé i el que està malament.

Està malament que els governs espïïn i censurin els ciutadans.

La tecnologia és nova, però l'abús no ho és. Internet és una estructura i com a tal es pot utilitzar i se'n pot abusar. És un debat llarg.

Agències de seguretat i intel·ligència volen colar-se en la informació encriptada.

Haurien d'assumir que no han de dependre tant d'aquest tipus de vigilància.

S'ha acabat l'anonimat?

Cal pensar dues vegades quina informació pengem a la xarxa, ser conscients de l'impacte que pot tenir en el nostre futur i sobre altres persones. Però, dit això, la gent té dret a encriptar les seves dades, a protegir la seva confidencialitat.

Què val la pena en la vida?

Portar amb èxit una família. Estic molt més content i orgullós que els meus fills siguin persones bones i felices que no pas del projecte d'internet. La meva dona i jo celebrem el nostre cinquanta aniversari, una gran conquesta.

IMA SANCHÍS

Somriure és revolucionari... fes somriure un infant!

socsomriure.org

#SÓCSOMRIURE

Casal dels Infants

acció social als barris

Junta de Comerç, 16 | Tel. 93 317 00 13 |

48435

CUPÓ